

உதயதாரைக்.—MORNING STAR.

Published on the 2d and 4th Thursday of every Month at one shilling a Quarter payable in advance.

புக். சுந். யக்.] துயாச உவா. ஐப்பசி ம. ய உதேயதி வியாழக்கிழமை, Thursday, October 12, 1843. [Vol. III. No. 19.

வேத்யரோழக்கிப்.

யளம் அநிகாரம்.

பலனைக் காணுதல் தனிவு விடாதிருத்தல்.

(On Perseverance.)

சிலர் தாம் வருத்திச் சொல்லு தியாயங்களைக் கேட்டொருவராவியென்று யிசையும் சொக்து மனக்கீழ்ந்து இனிப் பிரயாசப் படுவதென்ற துணியும் விட்டு மயங்கிவிட்டிருக்கிறார்கள். சாம் சொல்லும் சத்தியத்தைக் கேட்டெல்லாருள் கையெறிதல் உத்தமத்தானே. ஆகிலுஞ் சிலர் கோதந்திரம் காக்க துணிவுவிடுவது எல்லாதல். இது எல்லாறாயும் கையேற்ற சூசையென்று தோன்றினும் கம்முடைய சோம்பல் தெறும்போக்குத்தானே. ஆகையால் சாம் படுவ பிரயாசத்தினால் பயணக்காலமும் துணியு விடாதபடிக்கு இதில் சில உறுதிகளைச் சொல்லிக்காட்டுவோம். சாம் சொல்லு தியாயங்களை எவரும் கேட்கவும் அநிப்படியே நடக்கவும் ஆசைப்படுவதும் அதற்குத் தக்கதாய் உபாயங்களைத் தேடித்திரியவதும் தியாயத்தானே. சாம் உணர்ந்திரிந்தாற் போதும். மற்றவர்கள் கேட்டுவது கோமற்றேயினும் எனக்கென்னவென்று திரிவது கவாயிக்குப் பொருத்தாத அசட்டையும் புறத்தியாசுக்குமிரக்காத சிஷ்யரோமாமே. ஆகிலும் புறத்தியாசு கோதந்திரம் அவர்களுக்கு தியாயங்களைச் சொல்லிக் காட்டாதிருப்பதும் அநிகாரத்தானே. இன்று தியாயத்துக்கெனக்காதவன் காண இன்னவொருவரும். அம்பு தைத்தயுள் உடனே விழாமற் காட்டிலே தழைத்த போய்ப்படுக்கும். பலமுறையல்லோ ஆத்தமங்களைக் கெடுக்கப் பசாசலிமும் சொதனைக்கு மகாத்தமக்காகிட்டு கொடாமையால் அடிகள் சாத்தனையும் பசாசுசோதியாமல் விடுமா வென்ன தியேகசாதாரமுதலாய் மூன்றாவியை பசாசுசோதித்த திரியியே. முன்னம் வரவிட்ட சோதனைப்பலனைக்கெண்டோ பின்பு அதே சோதிக்கத் துணிக்கேற்போம். ஆயிரம்விரை தக்கனாற்போலும் பின்பாக்கீழும் மனிதரைக் கெடுக்கப் பசாசுசுருண்டான துணியுதலு எல்லாறாயும் கையேற்ற யேகசாதார உபத்திரெக்கெல்லாமென்ன? ஏறம்பு எடக்க எடக்கக் கல்லுங் குத்யாமென்பதெல்லவல்லவாக தின்ற மனிதர் மனமுற் காள்வட்டத்திலுள்ள இனக்கரும். இதை அறிந்தபசாசு தினர் தன்முன் போலும் மரணப்பித்தம் பாலும் விவலிக்கு நினைவுகளை கம்முக் கொண்டவிடச் சவியாதேதிரியுமே. அப்படியே சாமும் ஒரிசைநிலைசை பலனைக்காணுதிருத்தானும் இனிவாதினும் காண்போமோவென்று ஆசையைத்தாண்டிச் சவியப்பில்லாமற் பிரயாசப்பட்டகேடெனையே. பின்புபுத் துணியே யோதிக்கத்தக்க வேறொரு தியாயமுண்டாம். மனிதர் மனதைத் திருப்புவது கம்மாலாகும் கருமமல்ல, பராபரன் தாமே கம்முடைய வார்த்தையைக்கொண்டு முடிக்கத்தகுத் தொழிலாமே.

ஆகையால் அவர் தமக்குகாலும் மட்டுக்குறித்தாற்போல இன்று சொய்யாத தமைய காண்புக்கு சொய்யாரொன்றுக்குப்போல இன்று கம்முடைய வார்த்தை மறுத்தாத்திரும்பமாட்டாதவர்கள் இனிப்புத் திரும்புக்கொண்பவும் அதிலுல் இவர்களுக்கு உறுதிசொல்லாதிருக்கவுய்தியாயமல்ல. பாநாமொருவன் தியாயமொன்றுக் கோமல் எத்தனை பாலியாயிருத்தானும் திரும்பாத கரத்தில் விழுந்தாயொழியு எப்போதானும் ஒரு சாக்கேதவித்து புண்ணியவாலானே கெடுக்கக்கெடுக்க விடவல்லது. அதுதான் சமையத்தைக்கெடுப்புத்தொல்லாதிருக்கவுத் தேவையிலும். மரணம் வந்தாலொழிய விவாதிக்காததற்கு மருத்தகொடாமல் விவாரிக்கோ? கீ சொன்னதைப் புறத்தியாசு கேட்டுவல்லவர்களாய் எடக்க உன் னுலாசாமையால் அவர்கள் உன் வார்த்தை மறுத்தபோது மனிதிராங்கி அவர்களுக்கு ஆண்டவர் தமையென்று உன்னேபெரி மனதைத் திருப்ப மன்றாக யிசையும் புத்திசொல்லப் போவாய். உன்னை கம்பிப்பெரிதலுலாக்குப் பலனைக் காணுதேபோலும். அப்படியே இன்று உன்வார்த்தைகேட்டுப் பாவத்தைவிட்டுடையுத்தவன் காண்க்கெடுக்காத விழுக்கிவிழுத்தானும் அதிலே பலமுன்னுதிவியென்று துணியுவிடவும் வேண்டாம். யிசையும் அருக்குப்பகடியுமென்றாக

கேட்கையைக் கழுவாதிருப்பாயோவென்ன? ஒரிசை கப்பலிலே தண்ணீர் கசிந்து வருவதைக்கண்டால் இன்னம் அப்படி வருமென்றமையால் வந்ததை இறைப்பது வீணென்றிறையாமல் விவாரிக்கோ என்ன? அந்செய்திஷ்ட இஞ்ஞாசியார் மிருத்த பிரயாசத்தோடே திரிந்து தன் குணத்தைவிட்டுத் தன்னுடைய பொதுப்பொருளாகப்பெண்ப்ப பாவக்கடையைத் திறந்த விடுவதைக்கேட்டென்திரிசனைத் திருப்பிக் கற்புநிறைகிறீச வருத்திச் செய்வார். இதைக்கண்ட சிலர் இவ்வகை மகனீர் நிறைகவாரிக்கொன்றும் அவருக்குச் சொல்லிவீண் பிரயாசப்பட்டவேண்டாமென்பார்கள். அதற்கு அவரோடெனில் சாக்கீதனையும் பட்டத்தரும் பிரயாசத்தைக்கேண்டொரு பாவத்தைமாதிரும் விவகுணம் காண்பட்ட பிரயாசத்தக்கெல்லாம் கிறையலன் வந்ததென்றிருப்பேனென்றார். சாமும் வருத்திச் சொல்லு தியாயங்களைத் தியாயங்க்கு முழுதும் முடியக்காலமாயினும் குறையைக் காண்போம். பாலிகள் குற்றங்களைச் செய்வாதிருக்கக் காலமாயினும் அவைகளை அஞ்சிச் செய்க்காண்போம். தியோர் கல்லோராகக்காலமாயினும் அதற்காகசுப்படவே காண்போம். கண்டால் இது சாம் பட்டபிரயாசத்துக்கு திறந்த பலனைக் கண்டோமென்பது தியாயம். யிசையும் இத்தப் புத்தகத்திலே பலமுறை சொன்னபடியே கீ என்வாராயும் மோட்சகரையிலேற்ற உனக்குக் கட்டமுயிலும், என்வார்த்தை கோமற் சிலரே மோசம்போலும் உனக்குக் குறைபுயிலும். எல்லாறாயும் கையேற்ற உன்னுலாசாமட்டுப் பிரயாசப்பட்டால் உனக்குப் பலன் குறையாது. ஆன மருத்தைக் கொடுப்பதே வியத்தியன் கடன். ஆரோக்கியத்தைக் கொடுப்பது கட்டவல்ல. அந்செய்திஷ்ட கிண்ப்பொருளைப்படி அவைவன் வருத்தினதற்கானவாகப் பலனைக் கைக்கொள்வான். சொன்னபடியே அவைகட்டால் அவனுக்கே பலன். சலிசேஷத்திலெழுக்கப்படியே இராசாச் சோதித்த விருத்துக்கு அழைக்கப்பட்டவர்கள் வரா மையால் அவர்களை இராசாச்சோதித்ததொழிய அவர்களை அழைக்கப்போன சேவகளைக் கோபித்தானே! என்ன! எல்லாருக்கேட்டு எடக்கீதானுத்தமத்தானே. ஆகிலுஞ் சிலர் கோதந்திரத்தானும் ஆண்டவர் கட்டகையிட்ட சூழ்ப்புத்தை சாம் திறையேற்றி அவர்கள் கேட்டுஎடக்க கம்மாலானமட்டுப் பிரயாசப்பட்டால் கம்முடைய கடன் தீர்த்ததுதானே.

இத்த தியாயக்கொல்லாற்றையும் பற்றி யேகசாதார வந்ததைப்போல வருவதை அறிந்தவராகக்கொள்ளத் தாம் போதித்த தியாயங்களைச் சிலர் கோமற்பகைப்பார்கொன்று திட்டமாயித்தானும் அவர்களுக்கும் அவைகளைச் சொல்லிக்காட்டாமல் துருத்தவல்ல, புறத்தியாசு திரித் துணியல்லாதாயினும் ஆண்டவருக்கு உறுதியுக்கு செய்தலே போதும். அவர் தமையும் அவர் தியாயம் விளக்கப் பிரயாசப்பட்டகேடெனையே. சாமுளையும் உடலகரும் கிறைத்து தண்ணீர் மிஞ்சியோடுவது காட்டின் செவ்வமல்லோ? கேட்டு எடக்கத்தரும் மனிதர்க்கல்லாதே கேட்கமாட்டாதவாசுளக்கும் கையேறவேண்டிய வழியைக்காட்டுவதே அவர் தமையினமாத்சியல்லவா? யிசையும் பாலிகளுக்கு ஆண்டவர் ஆக்கினபிற்போது அவர்களுக்கு சாம் உறுதி சொல்லப்பட்டபிரயாசமே அவர் தீதியின் தியாயத்தைக் காட்டுமே. இவர்களைக்கொண்டத்தனைமுறை உன்னைக்குக் காட்டின தெரியல் கடவாமல் என்ன வெறுத்தப்போகையல் இவர்களைக்கொண்டுக்களைத்தேடி எத்தனைமுறை தமையோடழைத்தோம். இவர்கள் வாயினும் சாம் சொன்னதை மிதித்த மறுக்க யிசவுப் பெய்வழியைக் காட்டுவித்தோமல்லவோ? இத்தபடியே என் தமையமறுத்த நீக்கி இப்போதென்னிதி தியாயத்தால் ஆக்கின என்முறைக்கும் படுவீர்கொன்று தானித்திறையை ஒப்புவித்துப் பாலிகளை கரத்திலே தன்னுலார். சலிக்கப்பட்ட பாலிகள் முதலாய் முறைப்பட்டபாட்டாமல் ஆண்டவர் தீதிகாணவும் வணக்கவும் செய்து சாம் படுவ பிரயாசத்துக்குப் பலனுகப்பற்றினோ? ஆகையால் கம்மோடெல்லாரும் ஆண்டவர் பாதத்திற்கேற்ற என்முறைக்கும் வரமு ஆசையோடே துணியுதனாமற் பிரயாசப்பட்டகேட்டவோம். எல்லாரும் அநிப்பனைக் கைக்கொண்டாற் சந்தோஷத்தானே. இல்லாவிட்டால்

காமே அவர்களுக்கிரங்கி அருவது கல்லதாயினும் கம்முடைய பிரயாசத்துக்குரிய பலனைக் குறையாமல் அடைந்த முடியாத மோட்சத்தில் வாழ்த்திடுப்போம்.

யஎம் அதிகாரம் முற்றுப்பெற்றது.

தேவீசுமுத்திரத்தில் நடந்த சங்கதி
(Missionary Enterprises in the South Seas)
(Continued from page 176.)

கப்பித்தான் (குக்கு) என்பவர் உலகத்தைச் சுற்றிப்பார்த்த பொழுது இந்தத் தீவைக் காணுகின்றதாலும், நாங்கள் இந்தத் தீவுக்கு வரமுன்னமே ஏரோப்பியாரைக்குறித்து மூக்குமுறை சொல்லப்பட்ட அஞ்ஞானப் பெண்வழியினுள் (தகத்தியன்) தீவிலிருந்து தற்செயலாய்ச் சிவமனிதர் இவ்வீடத்தில் வந்தபொழுது அவர்கள் வழியினுள் கேள்விப்பட்டிருந்தார்கள் (தகத்தியன்) தீவிலிருந்து வந்த இவர்கள் இந்தீவிலே குடிசையில்லைபெற்று நினைத்து, விலாங்குயின் பிடிப்பதற்காக இந்தத் தீவின் கரையில் வந்து கரைக்குகிட்ட வலைபடுத்துக்கொண்டிருக்கையில் தீவிலே சனங்களுக்கிருக்கின்ற பணதையும் அந்த வேலையில் அவர்களுக்குள் யுத்தம் நடந்துவருகிறதென்பதையும் அறிந்தார்கள். அல்லாமல் வந்த (தகத்தியன்) தீவாரிவரண்டுபோர் வலைபடுத்துக்கொண்டிருக்கையில் இவர்கள் கையிலகப்பட்டுப்போனார்கள். ஆகையால் மற்றவர்களும் இனி காம் இங்கே கிறிசு சம்பலித்தால் அவர்களைப்போல மோசப்படுவோமென்றெண்ணித் தங்கள் வள்ளங்களைக் கடவிலேவிட்டுத் தண்டு வலித்துக்கொண்டுபோய்விட்டார்கள். ஆகிலும் இங்கே பிடித்துவைக்கப்பட்டவர்களைச் சனங்கள் கொடுபெய்யாமல் பட்சமாய் நடத்தினார்கள். அப்பொழுது அவர்கள் (தகத்தியன்) தீவாரிவர தங்கள் தீவில் நடந்துவருகிற துணைமானாகரியங்கடெல்லாவற்றையும் இவர்களுக்குச்சொன்னார்கள். எப்படியெனில் உலகத்திலே எங்கென்போலல்லாத இன்னுட்கெஞ் சாதிகளிருக்கின்றனென்றும், அவர்களுக்குள் கூடீசு என்று சொல்லப்பட்ட வெள்ளமனிதர் மாதத்துக்கு மாதம் நாங்கள் தறையிலே நடக்கிறதபோலப் பெரியவள்ளங்களிலேயிச் சமுத்திரத்திலே பிரயாணமண்ணுகின்றனென்றும், அவர்களுடைய அந்தப் பெரிய வள்ளங்கள் ஒருத்தரானுள் தாங்கிக்கொண்டுபோகக் கூடியதல்லவென்றும், அவைகளை விசேஷமாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். இதைக்கேட்டவுடனே சனங்கள் விறுமிப்படைந்து "நீங்கள் அவர்களுடைய ஆஸ்திகைப்பறித்துக் கொண்டு அவர்களை உங்கள் தீவைவிட்டுத் துரத்தவில்லையென்றார்கள்" அதற்கு மறுமொழியாக இவர்கள் "அவர்கள் தேவர்களைப்போலவிரும்புகிறார்கள். ஆர் அவர்களுடனே எதிர்க்கலாம். அப்படியல்லவென்று எதிர்த்தாலும் அவர்கள் எங்கே ஊதிப்போடுவார்களென்று சொன்னார்கள். அப்போ (இராயதோக்கு) தீவார் "என்ன ஊதிப்போலே அதிலுல உங்களுக்குத்தவருதல் பழுதுண்டாவென்றார்கள்?" அதற்கிவர்கள் "ஊதுவாயினு ஊதுசுறதை நாங்கள் சொல்லவில்லை. அவர்களைத்தீவிலே ஒரு மாதிரிக்குழல் ஒன்றிருக்குது. அதற்குள்ளாக ஒருகல்லையும் வைத்து கெருப்புக் கல்லுமாக ஊதியிலேவார்கள். நாங்கள் இட்டிகளை எங்கள்கையிற்பிடித்து அவர்களைச் செய்கொள்ள முன்விட்டுப்போகமுன்னமே அவர்கள் ஊதியிலிறுகல்லு எங்களுடைய சீரத்தை ஊடுருவிச் சித்தித்துப்போடுமென்றார்கள்." மேலும் இவர்களுக்கு (கப்பித்தான் குக்கு) என்பவர்கெடுத்த கைக்கோடாவி ஒன்றை வருகிறபொழுது இவர்கள் தங்களுடனே கூட்டுகொண்டுவந்தபடியால் அதை அவர்கள் இவர்களுடைய இராசாவுக்கு உபகாரமாய்ச்சொடுத்தார்கள். அதை அவர் வாங்கித் தம்முடைய போசனைதை அதிலுலே வெட்டிச் சாப்பிடுவதற்காக வைத்துக்கொண்டார்.

selfes or to others, we ought never secretly to neglect or to slight them, to save ourselves inconvenience or trouble; but we ought to perform them in a thorough, careful, and perfect manner. This is *faithfulness* or *fidelity*.

The difference between *honesty* and *faithfulness* may be illustrated thus:—Suppose a boy were to be sent with a small basket of fruit, to give to a person who was sick, and who lived in another part of the village. Now, if he was an *honest* boy, he would not take any of the fruit himself, but would carry it safely along without lifting the cover. But suppose that, when he had gone a little way, he should see some other boys playing in the field, and should put his basket down by the side of the road, and stop to play with them, he would be *unfaithful*. He would not be performing his duty in a thorough and careful manner.

Unfaithfulness is very often joined to *dishonesty*. If a person slights or neglects his duty from thoughtlessness or forgetfulness, or want of care, he is merely *unfaithful*. If he does it with a secret design to deceive and defraud, he is *unfaithful* and *dishonest* too. The workmen, described in the last lesson, who attempt to defraud their employers by doing their work in an imperfect and insufficient manner, are examples of this. They are *unfaithful* in their work, and also *dishonest* to their employers.

The distinction may be shown, too, in respect to *promises*: thus:—If we make any promise, secretly intending, when we promise, that we will not perform it, or that we will not perform it *well*, we are *dishonest*. Even if we afterwards do fulfil the promise perfectly, we are *dishonest* in making it. But on the other hand, if we make it in good faith,—that is, honestly intending to keep it,—and afterwards, from carelessness or design, neglect the fulfillment, then we are *unfaithful*. Thus there was once a boy who promised his sister that, if she would give him a certain picture-book, he would make her a boat, to sail on the pond. She understood him to mean a wooden boat, with masts and sails; and he intended that she should understand him so. But he meant secretly to make her only a paper boat, which would be good for nothing; for, as soon as you set it afloat, it begins to soak up the water, and very soon tips over or sinks. He was *dishonest* in making his promise. But another boy, who promised his sister a boat, really intended to make one; but the time passed away, and he did not do it; other things interested him; and, though his sister asked him for her boat a great many times, he never made it. He, now, was *honest* in making his promise, but *unfaithful* in keeping it.

QUESTIONS ON LESSON IV.

- How is the difference between *honesty* and *faithfulness* illustrated in the lesson?
- Suppose a person slights or neglects duty from thoughtlessness; is that *dishonesty* or *unfaithfulness*?
- What is said about *promises*?
- Can a person be *honest* in making a *promise*, yet *unfaithful* in keeping it?
- Can he be *dishonest* in making it, yet *faithful* in keeping it?
- Relate the story of the boy who promised his sister a boat?

நீதி நன்னெறி.—நாலாவது.
சமயிக்கை.

சமக்காகுதல் பிறக்காகுதல் காம் இவாதொரு பணிவிடைகளைச் செய்யவேண்டுமாயில், அவைகளைப் பூரணமாயும், சரவதான மாயுக்கு செய்து முடிக்கிறதேயன்றித் தொந்தரவு, வருத்தம் வராதபடிக்கு அவைகளை இரகசியமாய் அசட்டைபண்ணவும் அப்பகுயெண்ணவும்படாது. இதிலே கம்பிக்கையெண்ணப்படும். கணயத்துக்கும் கம்பிக்கைக்குமுள்ள பேதத்தை ஒரு உதாரணத்தாற் காட்டலாம். அதாவது, ஒரு சிறப்பெட்டியில் மாம் பழத்தை வைத்து ஒரு சிராமத்திலே தும்பமாயிருக்க ஒரு

ABBOTT'S LESSONS ON MORALS.
(Adapted to Hindu Readers.)
Lesson IV.—FAITHFULNESS.
Whatever duties we may have to perform, either to our-

are not so, in several ways; viz. By rejoicing with them in their comforts, by sympathising with them in their sorrows, and according to our utmost ability, relieving them in their afflictions. In pursuing such labours of love, the Christian's time and strength are to be employed to administer to the comfort of others, as well as to his own. The apostle Paul said "so labouring ye ought to support the weak and to remember the words of the Lord how he said it is more blessed to give than to receive." So far should the Christian be from heaping up superfluities for self-gratification that he is to deny himself for the sake of promoting the benefit of others. Christian love to brethren in the Lord is to be shown by bearing with their weakness, by subduing a selfish spirit, and seeking their welfare, instead of being as multitudes of professors are, only intent upon their own advantage; the real Christian is to cherish an interest in the welfare of all his fellow pilgrims. Christian love is to be manifested by visiting the sick and afflicted. The same spirit is to be displayed by forbearing whatever might injure a weaker Christian's soul even though the thing itself should be harmless. Christian love is to be shewn by attending to those little offices of kindness, which may promote the comfort of others. Christian love is to be displayed by honoring and esteeming others above ourselves. Christian love is to be manifested by treating poorer brethren with as much kind attention as the rich. Christian love is to be shewn when discords arise, by attending to the direction which the Lord Jesus has given for their removal; for the promotion and restoration of harmony and peace, there is not a more important rule than this in the Bible. Were it regarded, probably the fire of strife would be speedily extinguished in ninety-nine cases of dissention out of every hundred. The prosperity of churches, the honor of religion, the peace of individuals, and the comfort of families, would all be advanced. Christian love is to be displayed by not rashly believing unfavourable reports against brethren and sisters in the Lord, and by forgiving those who may have committed faults or even been the authors of repeated injuries. Christian love is to be displayed by hating tale-bearing and by endeavours to promote harmony and peace. Christian love is to be shewn by a watchful concern to give our brethren no cause of offence, and if we have dealt unkindly to any by speedily seeking reconciliation. Christian love is to be displayed by warning brethren of sin, by friendly reproof, and by earnest endeavours to promote the spiritual welfare of our brethren in the Lord. Finally, Christian love is to be manifested by avoiding divisions and cherishing unity of spirit and affection. Now let all who are connected with the flock of Christ examine their hearts whether their conduct is such as this duty requires. I would call the attention of Catechists and Teachers more particularly to the preceding extracts unless the shepherd be on the right road the sheep cannot be. Bearing this always in mind, I hope, the native Catechists and Teachers will for the future, endeavour to regulate their own proceedings by the rules of the Gospel, to furnish a good and unimpeachable example to their neighbours and to be earnest in the right discharge of their duty, considering that the whole duty of man is to "fear God and keep his commandments." "For God shall bring every work into judgment with every secret thing, whether it be good or whether it be evil."

I remain, Dear Star,

Yours very truly,

A NATIVE PROTESTANT.

Jaffna, 23d Aug. 1483.

ஆசிரியம்.

சூருவடி செவ்வயான் திரமுன்னகல்விமான் கிகராசர் பேரந்றும் வீரன்-செப்புமொருவாசகன் செவலரிச்சந்திரன் கிங்காரமாதிரன்-காருவடி சோனையான் கல்பே மானையான் கனமான புகழ் வானையான்-சுருதிய சந்திரன் கங்ககருவ இத்திரன் காவலரிவிராசகந்திரன்-பாருவடி பாட்டினுள் பத்திரிகைகாட்டினுள் பாவானர்ச்சுறுட்டினுள்-பரிசன்மேலேறினும் பாலியைச் சேறினும் பாசையின் மிகத் தேறினும்-வாருவடிமங்கையர்க்கு புகழ்சின்ற யாழ்ப்பாணமதனிலே வந்துதித்த - வண்மைபெருபோகனே-மாசிலலா போகனே மையினரே கீர் வாழ்கவே.

எல்லாக் கற்ற கல்லோர்க்குக்கும் மற்பெல்லோர்க்குக்கு மரிக்கை.

ஐயாவே, பாதிரிமார்க்கு தங்கள் தேசம் விட்டுப் பாண்டிய நாட்டினும் மற்ருங்கு பற்பல நாட்டினும் வந்தார்கள். அஞ்ஞான மூடியபேர்க்குக்கு மெஞ்ஞானமாய் வினங்கா கின்ற சத்தியவேதப் புத்தகமும் தந்தார்கள். அப்புத்தகத்தைப் பார்த்து வினெகிகர் அஞ்ஞானத்தை விட்டுப் பேர்த்தார்கள். அருமையான் சத்திய வேதத்தில் வந்து சார்ந்தார்கள். மேலியலணிகின்ற கீழ் ஞானவிய கனபகல்தாரிகள் பூசவேண்டுமென்ற ஆசாரங்களுக்கும் விட்டுத்திர்த்தார்கள் மற்ருங்கு பாதிரிமார்க் பற்பல இடங்களிலேயும் பள்ளிக்கூடங்களையும் காட்டினார்கள். பற்பல பாலர்க்குக்கு ஞானத்திரட்டுப் பாணத்தானே ஞான்பு கையால்கிப்பூட்டினார்கள். பின்பு பத்தம் கற்பனையென்றகதேனத்தானே கல்லரி வெள்கின்ற சங்காலக்கிப்பாட்டினார்கள். பால்கர்க்குக்குத் தங்கிய அஞ்ஞான இருவடிமோட்டினார்கள். அவர்க்காரத்திந்தவந்த பாசாசையுஞ் சத்தியவேதக் கோடாயால் வாட்டினார்கள். அவர்க்குக்காத்தம நினைப கருப்பக் காட்டினார்கள். அவர்க்குடன் தர்ச்சமிட்டபெயரையும் பல காட்டினொண்டு திட்டினார்கள்.

மேலே எழுதியபடி சென்தே நடக்க அநேகபகாரத்தைப் பண்ணுகிறார்கள். சில தீர்முடர் அபகாரத்தை எண்ணுகிறார்கள். அஃதெப்படியென்றால், எங்கள் கண்ணால் கண்டதைச் சொல்ல விரும்புகிறோம். சவது. பலவந்தமாய் தீர்முடர் உருக்கொண்டு பாதிரிமார்க்குத் திட்டினார்கள். உவது. பாதிரிமார்க்குக் கொடுத்த சத்தியவேதப் புத்தகத்தைச் சிழித்துத் தெருவிலே கொட்டுகிறார்கள். சவது. பணக்கொடுத்தானுபத்தித்த எம்பண்ணப் பாதிரிமார்க்கு கொட்டுகிறார்கள். சவது. மற்ருங்கு சில தீர்முடர் உருக்கொண்டு ஐயவர்கள் வீட்டிலே போய்க் குண்டவாருவிய சத்தியவேதப் புத்தகத்தை வாங்கிக்கொண்டு அவ்விடம் விட்டு வெளியிலே வரும்போது அப்புத்தகத்தைச் சிழித்துக்கொண்டு அங்காடியில் வருகிறார்கள். இவது. அவ்விடத்திலுமுடிகொண்ட மடையர் இவர்க்குக்குப் பணத்தருகிறார்கள், அவர்க்கும் இவர்க்குக்குச் சத்தியவேதப் புத்தகத்தைத் தருகிறார்கள். சவது. அவர்கள் அத்தப் புத்தகத்தை வாங்கிக்கொண்டு பேய்ச் சூடச் சாம்பிராணி கட்டுகிறார்கள். ஸூத்திரப் பாவை போல் வெட்டுகிறார்கள். சோத்துப் பசைபோட்டுச் சவரிவொட்டுகிறார்கள். குஷ்ச்செயர்போட்டுப் பட்டக்கட்டுகிறார்கள். பாராவது இப்படிச் செய்வாகாத பாவமென்றால் அவர்களும் கண்ணத்தித்தட்டுகிறார்கள். இப்படிக்குப் பாதிரிமார்க்கு இருக்கின்ற ஊரெங்கு நடக்கின்றது. அதைக் குறித்து வாசித்த கல்லோர்க்கு இவர்க்குக்கு கந்திர்ப்பு காணிலென்க ஒடுதி வருமொடுவென்ற மயக்குகிறார்கள். அப்படியே பொசித்த கல்லவர்க்குத் தயங்குகிறார்கள். இத்தையெல்லாம் எங்கள் அறிந்த அரும்புயம் விசைமடைமெறும். எனென்றால், எங்கள் மத்தில் அநேகஞ்செயசால் திரங்கும் இருக்கின்றது. அது பெயர்ந்து எழுதிக்கொள்ளவாடுமென்றும் அவர்கள் கொடுக்கிற தரும்புயம் பிரபாசம். அப்படியிருக்க இவர்கள் கொடுக்குஞ் சிறு புத்தகமெயர்ந்தருக்கா பிழமுதலாகக் கட்டுக்கவியுட்பட இரண்டு ரூபாய் அல்லது மூன்று ரூபாய் பெறமான புத்தகமாயிருக்கின்றது. அதினும் கல்லவசனங்கள் அடக்கியிருக்கின்றது. அப்படி அநேக புத்தகங்கள் கட்டுக்கப்பெருக்குக்கொடுத்துக்கொண்டு பாதிரிமார்க்குத் தருமசாவினாயிருக்கிறார்கள். பாதிரிமார்க்கு வந்த கான்த்தொடுத்த இந்த கான்வரைபிணம் சிழித்துப் புத்தகம் எண்ணெண்ணிக்கொல்ல முடியாது. ஆதலால் தங்கள் செய்வென்றபடி கடைமை என்னவென்றால், பாதிரிமார்க்குத் திட்டாமதும் பார்ப்பர் அருவிய சத்தியவேதப் புத்தகத்தில் சூடச்சாம்பிராணி கட்டாமதஞ் குறிநிரப் பாவை போல் வெட்டாமதஞ் சோத்துப் பசை போட்டுச் சவரி வுட்டாமதஞ் குஷ்ச்செயர்போட்டுப் பட்டக்கட்டாமதும் கண்கேட்ட மடையருக்குப் புத்தகக் கொடுக்கவொட்டாமதும் குறாமுள்ளுள்ள நிலத்திலே கல்லிராயை வினைக்கவொட்டாமதும் புண்ணிபந்துசெயமின்ற பெணைக் கண்ணத்தித்தட்டாமதும் சவலருக்கும் புத்தியலரும்படியாய் இத்தகை உதைபதாரகையிலகத்தியம் பிரகாஞ் செய்யும் மன்றுகிறோம். இப்படிக்கு நீ. தீ. வேதமிருவியாரவர்கள் டோட்சலீட்சணம் பெற்ற பாண்டியன காட்டைச் சார்ந்த திண்டுக்கல் அண்ணாமலைத் தேசிகர் செட்டியார் மாண்கர் ஐயாக்கண்ணமுதலியார்.

The following questions are sent for insertion in the Star.
In how many different ways can any fourteen letters of the twenty-six in the English Alphabet be named?
W.

What is the rarest commodity in the world?
Paris.

கற்றறிவுடைபோர் கின்றறிவுடைபோன் வின்கும் பொருட்டு ஞானத்தின்க்கம் மூப்பத்தொராம் பாட்டின் பொருளைத் தெளிவிக்கும்படி மன்றுகிறோம்.

அகாரமெனாமெழுத்ததுவே யாதிபாதி அரிதண்குமெட்டாதபடியேயொன் னகடியே-உகாரமெனாமெழுத்ததுவே புற்ற ஞாதி னையபுலகுதொழுத்திருமேனி உருவமெனணர்சீ - விகாரமெனும் பிரமண்குமெட்டாத முகதான் வின்கிய ஒங்காரமெனமெய் புணர்ந்தபார்தீ - காரமெனமஞ்செழுத்தும் அஞ்ச முகமகிசவின்றபடி கிண்க்கியிருத்தபுகளன்றே. இப்படிக்கு, வேலாயுதர் முதலித்தம்பி.

பஞ்சநந்திரக்கதை.—சுவது.
லப்தவானி அல்லது பேரழிவு.

PANCHA-TANTRA-KATEI.
The Art of losing a Possession.

சோமசர்மா அரசகுமாரரை சோக்கி இடமுற்றகாலையில் அறிவு குன்றாதவன் குரங்கு முதலியவின்மூலம் விடுபட்டார்போற் பெருந்துன்பத்தினின்றும் மீளுவானென நிறுவர்கள் அபேவண்ணன் சொல்லவாயென ஆசிரியன் சொல்லலுற்றான்.

கங்கைக்கரையிலுள்ளமரத்தின்மேற் கழுக்கென்னுமொரு வானஞ் சிலகாலம் வாசம்பண்ணிக்கொண்டிருக்கையில் அங்கே வந்த ஓரினத்த முதலியைப் பார்த்து விட்டு என் கிரகத்துக்கு விருத்தாவல்தமையால் உனக்கு சாவற்பழித் தருகிறேனென்று சில பழக கொடுக்கத் தின்றத்தியகீதன் சந்தோஷத்துடனே தன்னிடத்திற் குப்போய் அன்றதொடங்கித் தின்றதின்மீது வந்து நானாவர்த்தைகள் பேசிக்கொண்டு இரண்டு மந்திரியாங்கியமாயிருக்கையில் ஒரு நாள் முதலு சில கணிகள் கொண்டுவந்து தன் இல்லாட்டுக்கு கொடுக்க அது தின்றக்கையிமீர் தம்போலிருக்கக்கண்டு தன் நாயகனைப் பார்த்துப் பிராண சாதா இத்தத் தித்திப்பான கணிகள் எங்கிருந்து கொண்டு வந்தோமென—ஆன் முதலு—கழுக்காரனமென்னுமென் னண்பனெனக்கு நாடோறுக் கொடுக்க நாள் அங்கே நானே அவற்றைப் புசித்துக்கொண்டுவந்தேன். இன்றைக்குத் தின்ற மிருத்ததை உனக்குக் கொணர்ந்தேனென—இம்மொழிகளைக் கேட்டுப் பெண்முதலு இத்தக்கனி தின்பவனீரலமீர்த்தத்திற் கொப்பாயிருக்கும் அனைத் கொணர்ந்தேனெனக் கொடி அதுகூறும் மூப்புச்சாக்காடிவல்லாமலுள்ளேடு செடுக்காலஞ் சமித்திருப்பேனென இதைக்கேட்டு முசலி எனக்குயிருக்குயிராயிருக்கிற கட்டோகூடிய வானரத்துக்கு தீயெனின்ததத் தீங்கு கிணக்கிறுபென அது ஆலுக்கானுக்கைத்தியமாயிருந்தால் அதனீரணிக் கொணர்ந்தகொடு. இல்லாவிட்டால்நான் உயிரவைத்துக்கொண்டேரேனென—ஆன்முதலு—காதலியே—சகோதரனிலுமித்திரன் அதிகமாதலால் அவனைக்குறித்து நீ அடம்பண்ண வேண்டாமென்றுமோ வாப்க்கட்டையைப்பிடித்து வேண்டிக்கொள்ளப்—பெண்முதலு— நீ என்னைக்கும் என் பேச்சுக்குக் குறக்குச் சொன்னதில்லை. இன்றைக்கு மாத்திரம் மணக்குரைச்சற்பண்ணுகிறாய். ஆதலால் இதோ நாள் சேவனைவிடுகிறேனெனப் பிடிவாதஞ் செய்ப—கரா—பெண்ணினிச்சயத்தை யறிந்தச்சுகமுக்கொணர்க்குக் கொல்லக்கூடாதவகுயிருக்கிறான்—நீயா பிடித்ததை விடாமலிருக்கிறாய்—ஆதலால் நான் இதைக்கொள்ளி எறும்பு போலாயினேனென்றிங்களைஞ் சொல்லிச் சமுக்கனித்திருப்போயிற்று. அப்போது கழுக்கன் கண்பனே—இன்றைக்கேன் விசனமாயிருக்கிறுபென—முதலு—மற்றொன்றுமில்லை—உன் மச்சினிச்சி என்னைப்பார்த்துத் துஷ்டா—கன்றிகெட்டவனே—நீ யாரானே சேவனம்பண்ணுகிறையே அவனை ஒரு நாளைக்காலமும் கமது வீட்டிற்குக் கழைத்துவந்து விருத்திடவேண்டாமா—அவன் வீட்டுக்குமாத்திரம் வெட்கமில்லாமற்போய்ப்போய் சல்லபமுங்களைத் தின்னுமெனயென—இப்படித் திட்டிக்கோயிந்தான். ஆதலால் நீ என் வீட்டுக்குவர உன்னைக்குறித்துப் பற்பலபதார்த்தங்கள் தேடிவைத்துக்கொண்டுவழிபார்த்துக்கார்த்தகொண்டிருக்கிறுபென—வானரம்—கண்பனே—எனக்குத் தண்ணீரில் வரக்கூடாதாதலானீயின் பிரியமுள்ள கைத்துணைக்கியை இங்கே உட்டிக்கொண்டுவாவென—மகரம்—கழுக்கனே—நான் கங்கைக்கரையிலிருக்கிறேன்—நீ என் முதலு லுட்கார்த்துகொண்டு வா—சோவாமற் கொண்டுபோவேனென—அநினம்பிக்கையைத்துக் குரங்கப்படியே உட்கார்த்துகொண்டமாத் திரத்தின் முந்தலு தண்ணீர்த் குதித்துப்போகையில்—வானரம்—எனக்கச்சமாயிருக்கின்றது—மென்ச மென்ச நடவென்றது—அனைக்கேட்டு—முதலு—இப்போது கழுக்கன்முடைய வநீனத்திலிருக்கிறான் இனி இவனுக்கு கமது கழுக்கத்தை வெளியிடுகிறதற்குக் குறைச்சலென்ன விருக்கிறது—உரலிவகப்பட்டது உலக்கக்கூறத் தப்புமா? என்நிங்களைத் தனக்குடம்பர்மானித்துக்கொண்டு சொல்லுகின்றது—மித்திரா—நீ உன்னில்தேவதையே நினை—பெண்சாதியின் பிடிவாதத்தானுனைக்கொல்லக் கொண்டுபோகிறேனென—குரங்கு—காரணென் பிழை செய்தேனென—முதலு—நீ சேற்றுக்கொடுத்த கறுக்கணிகளை என் மனைவிதன்றதன்மேல் இத்தன்மையான திங்கணியைத் தின்றதின் னுடின் பாக்கிவனவீரலமீர்த்ததை யொத்திருக்குமாதலானீய வனீரலு எனக்குக் கொணர்ந்தகொடாவிடினும்—பிராணனை வைத்

திரேனென்றார். அனைக்குறித்துத்தானுனைக்கொண்டுபோகிறேனென—அனைக்கேட்டு வானரம்—ஓகோ! இப்படியென்மெனக்கு முன்னமே தெரிந்தால்தமரத்தின்மேல் ஒளித்துவைத்திருந்தே அத்தவீரலு உனக்கக்கேயே கொடுத்திருப்பேன்—வெறுமீருதயத்திரை முக்கையைக் கண்ண விழுக்கக்கொண்டு வந்தாயெனக் கிலேசப்பட்ட—அப்போது மகரம்—என் பிராணமித்திரா—அனைக்கொடுத்தால் அவன் சந்தோஷமாவானென்று சொல்லி வானரத்தை அறிச்சேர்த்தின் முன்னிடத்திற் கொண்டுவந்து விட்டபடி—வானரம்—முதலு—இத்தத்தின்மேலேறிக்கொண்டு இன்றைக்குக் காலக்கையிலிருந்து விடுபட்டேனென் மென்னைக்கொண்டிருக்கையில்—முதலு—மித்திரா—நாலும் கறுக்காக்கக்கொடு—உன்னண்ணியார்த்துக் கொடுத்துவிட்டுவருகிறேனெனக் கேட்டு—வானரம்—கைகைத்துச்சொல்லுகிறது—முடா—துஷ்டா—நானுடம்பலீட்டிருக்கிறாய் அநீதிருக்கட்டி நீ விசுவாசகாததுதலாவியிருக்கவேண்டாம். சீக்கிரத்திற் புரப்பட்டுப்போ—உன்னைப்பார்க்க என் கண்கூறுகின்றதென்றிங்களைக் கழுக்கன் சொன்னபடி—முதலு பச்சாத்தாப்பய்ப்புடைய விசுவாசம் வரப்பெசி இவனைக்கொடு போகவேண்டென்றுவேறித்து—மித்திரா—நானுனைப்பரிஷிக்கலாமென்று இவ்வாறு சொன்னேன்—மேலும் உலகத்தினடவாத உன் பேச்சை கிசமென்றெண்ணித் திருப்பிக்கொண்டுவரவில்லை. இரல் சீர்த்தைவிட்டு வேறிடத்திராடுதென்பது கிறுபின்னைக்கூறத் தெரிந்திராது குருகூறிது விசுவாட்டுக்குச்செய்தேன்—ஆதலானீயென்வீட்டார் நிசெனும் பயமுறியல்லாமல் வா—உன் பொருட்டென் பெண்டாடிவழி நோக்கிக் கண்புத்துப்போகக் காத்துக்கொண்டிருக்கிறுபென—கரு—பரித்தவனது விசுவாசத்தின் கம்பிக்கை வைக்கவானரத்தென்று பிரிய தரிசனனைக் கங்காத்தனைக்குநீ மீண்டுக் கண்காண்பென—அப்போது முதலு—பிரிய தரிசனனுக்கவனென்றிடுகிறேனவானஞ் சொல்லலுற்றது. (இன்னும் வரும்)

பழமொழி.

மெத்தப்படித்தவன் சுத்தப்பயித்தியன்
மேய்த்தார் கழுக்கை மேய்க்கிறேன் இல்லாவிட்டார் பாதை
சும் போகிறேனென்றென்
பயித்தியத் திர்த்துப்போயிற்று உலக்கைத்தந்தகொண்டுவா
கோணங்க்கட்ட
செட்டிக்கு வேளாண்மை சென்மப்பகை

ஐப்பசி மாதம்.

சாதி மீ. வக தீ. ஐப்பசி மீ. வக தீ. வரைக்கும்.

Date	சூ	சு	ம	ச	ப	ச	ப	ச	ப	ச	ப
Day	சூ	சு	ம	ச	ப	ச	ப	ச	ப	ச	ப
16	ச	தி	பு	க	அ	ப	ச	ப	ச	ப	ச
17	உ	செ	பு	க	ச	ச	ச	ச	ச	ச	ச
18	க	பு	சூ	க	ச	ச	ச	ச	ச	ச	ச
19	ச	வ	ம	உ	ச	ச	ச	ச	ச	ச	ச
20	கு	வெ	பு	உ	ச	ச	ச	ச	ச	ச	ச
21	க	ச	உ	உ	ச	ச	ச	ச	ச	ச	ச
22	எ	ஞா	அ	வ	ச	ச	ச	ச	ச	ச	ச
23	அ	தி	சி	வ	ச	ச	ச	ச	ச	ச	ச
24	க	செ	ச	வ	ச	ச	ச	ச	ச	ச	ச
25	வ	பு	வி	எ	ச	ச	ச	ச	ச	ச	ச
26	வக	வி	அ	ச	தி	ச	ச	ச	ச	ச	ச
27	வஉ	வெ	கே	ச	ப	ச	ச	ச	ச	ச	ச
28	வக	ச	மு	கு	ச	ச	ச	ச	ச	ச	ச
29	வச	ஞா	உ	ச	ச	ச	ச	ச	ச	ச	ச
30	வடு	தி	தி	ச	ச	ச	ச	ச	ச	ச	ச
31	வக	செ	அ	க	ச	ச	ச	ச	ச	ச	ச

புதினசங்கதிகள்.

கொழும்பு—நியாயாலோசனைச்சங்கம்.

நியாயவிசாரணையில் உழக்குகளைத் தீர்க்கும்பொருட்டு எப்போர் பட்டவர்கள் பரிமாராகவும் அசௌமாராகவும் இருக்கத் தகுதி யுள்ளவர்களைப்போல நிதானிக்கும்படிக்குப் பிறகுட்ட பரட்டா தி. ம. அ. தி. ம. வெள்ளிக்மழையில்லாத உடிய கணம்பொருத்திய நியாயாலோசனைச் சங்கத்தில் எங்கள் அபிப்பிராயத்தையெழுத்து வும்பொருத்திய வாலநிதமல பூரணபுண்ணிய உத்தம பாது காவலியும் எங்கள் இராசாத்தியமாயிருக்கப்பட்ட விக்ரோசியா அவர்களின்பெருக்கு நியாயமுத்தராராயி கணம்பொருத்திய அ ந்தவக்காற்ற அவர்கள் எழும்பி தின்றுசொன்னதென்னவெனில், "இத்திலில் பூரிமாரை வைக்கப்படும் ஓழுங்கையும் அவர்கள் சொ ல்துத் தீர்ப்பையும் அறிந்த சீல்கள் தானே அத்தீர்ப்புப் பரதயித் தப்படத்தக்கவியதாய்ச் சாதிவத்தியாயசமென்று கோட்பாடு காரணமாக எவ்வளவு தாழ்ச்சியடைந்தின்பட்டுப் போருதென் னபதையும் அறிந்துகொள்ளக்கூடியதாயிருக்கின்றது. அநேக கா ரியங்களைப் பார்த்தும்பொருது, அப்படிப்பட்ட வித்தியாசம் பூ ரிமாருக்குள்ளிருந்து வருவதைப் பார்த்துத் தக்கிக்கவேண்டியிருக் கின்றது. இனிக்குணம்பொருத்திய சுபநீங்கோட்டில் விவகரப் பட்ட அநேக வழக்குகளில் பூரிமார் கொடுக்கும் தீர்ப்பைப் பார் த்தால், எனக்கின்று பூரிமார்தேவனும் எனக்கின்று பூரிமார்தேவனு மென்று மதியக்காரர்நானேதேறித்துகொள்ளுகிறேனெனில், அவர் கள் வாரபட்சமாய்தீர்ப்புக்கொடுக்க ஏதுவாயிருக்கிறதெனில் வி எக்கப்பட்ட வழக்கில் கோர்து செவ்வழித்தேயல்வாயல் வேறெ ரு பகையுமில்லை. இவ்வூர்ப் பிறத்தவர்கள் சாதிமரபைப் பற்றித் தகொண்டிருக்கும் என்கனங்கள், அவர்களுடைய பழக்கம், பரி சனை முத்திய ஓழுக்கத்தான் விடாது காடிச் சேர்ந்திருக்கிறப டியிருவே பலபல சாதிகளையும் கலந்து பூரிமார் வைக்கப்பட வேண்டுமென்று காக்கக் கண்டிதமாய்ச் கட்டணபண்ணுவதுண்டா ளால் அது புத்தியான காரியமுமல்ல. அல்லவென்று நாம் பூரி மாரைப் பற்றி நினைத்த காரியமும் வரயாமற் போய்விடும். இப் படிவைப்பதுண்டா ளால் பூரிமாரில் வாரபட்சமில்லாது போய்வி டும்."

யுடிக் திகதி உடிய சங்கத்திற் செல்வாக்குக் கனமுமுள்ள வேளா குலத்தவர்களில் சிலர் பூரிமாரைக்குறித்துண்டாக்வேரு க்கிற கட்டண நிருபித்தலைப் பற்றித் கொடுத்த மன்றத்தெரு சங்கத்தி லுள்ளவர்கள் வாசிக்கப்பட்டவேளையில், கோலோசியற் சங்கிடுத் தாரவர்கள் சொன்னதென்னவெனில், "தூற்றுக்குச் சிலவான வ ருடக்காலமாக இவ்விலக்காரர் இவ்வகையை ஆண்டதன் பின் னுற் பபித்தியமும் முரட்டுப்பத்தியுமுள்ள ஓழுங்கைப் படித்துச் ச னங்கள் சாதிவத்தியாய்ச்சொண்டபடியாய் தீர்ந்திருக்கின்றது ம த்தக்க கொடுக்கம். பூரிமார்வைத்து வழக்குகள் விவக்குறிறதற் கு மறு சனங்களுக்கு பூரிமார் வேண்டியது போல இந்த ஐலக் கைத்தீவினான சனங்களுக்கு வேண்டியதாயிருக்கவில்லை. ஏ னென்றால் அவர்கள் தங்கள் சொந்தச் சாதிமரபையும், சொந்தச் சி னேதிரையும், உறவுமுறையாயிரவும் வைத்துத் தங்கள் வழக்குக் க விசாரணைபண்ணி விவகரவேண்டுமென்று கெட்டுக்கொள்ளுமு திருவே அதுவின் புரணியான குதர்ச்சமேயலலாமல் அது பூரிமா ர் விவகமல்ல"

யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள உட்பனத்தைத் திருத்திச் செம்மைப்ப டுத்தும்பொருட்டு மூ பலன் கொடுக்கவேண்டுமென்று சங்கத்தி லொருவராகிய மொதர் ஆயிற்றேச்சுத்துவரையவர்கள் கெட்டுக் கொண்டவிடத்தில், கணம்பொருத்திய டயிக்குத் தரையவர்கள் ச ங்கத்தாருக்குச் சொன்னதென்னவெனில், "வடகாடு, தென்சாடு பற்றுக்களினுண்டாருத் தன்படுவன், செங்கை உட்புக்குமுள்ளவி த்தியாசமின்னதெனச் சங்கத்தார் அறிந்திருப்பீர்களோ தெரியா து. தென்சாடுபுருதிகளினுள் கடலிற் தண்ணீரை மணற்றரை உருஞ்சிப்பொருதபடியால், கடலையுற் தண்ணீரையும் மறித்து மண்ணிலே வரம்பு கட்டித் தன்படுவன் உட்பைச் செய்திருக்கன். ஆகிலும் வடகாடுபற்றிலேயேயொவென்றால், சற்றே தாழமாக நில த்தை வெட்டி மண்ணைக்கட்டித் தேவையானவேக கடலிற் த ண்ணீரைத் திறந்து உட்பைத்துக்குள்விட்டுத் தண்ணீர் கன்றும் மற் றி நிலமும் கெட்டியாய்க் காய்த்தவுடனே தன்படுவன் உட்பு உ ண்டாவன்றது. ஆகிலும் இவ்வியதமாய்ச் சனங்கள் கடலிற்றண் ணீரை விட்டுக் கட்டும்பொருது அத்திடும் மழைத்தண்ணீருக்குச்

குறெதினில் சிலம் காயும்பொருது அந்த உட்பனத்திலொரு சல் விக்கென்தும் உட்பு விவயாது. உட்பு விவத்திற்கும்வேண்பி டும் அமலாசியில் அல்லது காற்றாத்தடிக்கும்பொருது கடலிற் தண்ணீர் பெருகி உட்புக்கரைத் துபோகுது. தண்ணீரைத்தீர்த்து உட்புள்ளத்தில்விடவும், உட்புள்ளதால் வெளியில்விடவும் அத்தை ச்சுமு அணுகட்டி மதவுகைக்கவேண்டியது. இப்படிச் செய்வதி ற்பலன் கண்டுதேயாதிற்பட்ட பிரயாசமுஞ் செயலும் ஒரு வருட த்திற் சரிக்கட்டிப்போம். பிறகுட்ட துஆகாசம்.—கரு. மீ. ஆண் டுகளில் ஏற்றி மறு திகைக்குக் கொண்டுபோன உட்புப் பறை, எதுவ கூது. அத்தம் விவகருஆகாச பவுண். ஆகையால் ஓரா பவு ண் தெற்சொல்லப்பட்ட உட்புள்ளத்தைச் செம்மையாக்கப்போ தாது.

யாழ்ப்பாணத்திற் சிப்பாசிகளிருக்கும் வயி்ககைக் கட்டவுத்தி ருத்தவும் சா பலன் கொடுக்கப்பட்டது.

வம்பாயி, பெண்குழந்தைகளை வதைக்கும் பழக்கத்துக்கு வீரோதமாக இ ரண்டு பிரசங்க்களை இவ்விலக்கப்பாஷையிலெழுதிக்குச் சிராத்து ப்பாஷையாக்கவும் அப்பிரசங்க்களில்உத்தமமானவற்றிற்கு சா ருபாலும் உத்தமத்திற் சிரண்டார் தரத்திற்கு சா ருபாலும் கொடுக் கப்படுமென்று வம்பாயிற் கவர்ணமேந்தார் கையிட்டிருக்கிறார் கள்.

ஞானலகானம்பெற்ற சமாசாரம்.—பிறகுட்ட பிரட்டாதி மீ. யக் தியதி சென்றமல் ஆசம்பவலகல் (General Assembly's School) பள்ளிக்கூடத்திற் படிக்கிற மாணுக்களுடைய காராயணச் சா லுகிப்பிராமணப்பிள்ளைக்கு ஞானலகானம் கொடுக்கப்பட்டது. இத்த மாணுக்கன் டு வருடக்காலமாகப் பள்ளிக்கூடத்திற் படித் துவந்தான். இரண்டுவருடத்திற்கு முன்னிதாக இரண்டு பார்சி சர் (Parsees) ஞானலகானம் பெற்றபொருது இப்பிராமணப் பிள்ளையும் அவ்வடத்தில் தின்று உடியவளவு தெண்டித்து வீரா த மாய் திக்குர் இப்பொருது அவரும் அவருடைய தம்பியும் தங் கள் சாநக்கட்டை முறித்துப்போட்டு மிசெயோலூரிபிடத்தில் வ த்திருக்கிறார்கள்.

SUMMARY OF NEWS. COLOMBO.

Legislative Council.—We give a continued abstract of the proceedings of the Legislative Council, abridged as before from the Colombo Observer. Thursday August 31st.—The Queen's Advocate presented the Ordinances that had passed a first reading and been referred to a Sub-committee for amendment. The second reading of these Ordinances was objected to on the ground that it had not been expected by the members, and they were not prepared to discuss them. On the first reading of the "Supply Ordinances" the Colonial Secretary stated that the Revenue of the first seven months of this year was in excess of the expenditures for the same period £19,953; whereas in the same period in 1842, there was a deficiency of £4,994.—The estimate of Revenue for 1843 is £347,570; that for 1844 is £362,565. The expenditures for roads and public works have been raised proportionably. £21,000 had been assigned for the Civil Engineers Department, and £20,000 to the road Department. Friday 8th Sept.—The Ordinance for establishing an efficient Police was reported on, and referred to its 3d reading on the 12th September. Mr. Armitage presented a petition from the Society of the "Friends in Ceylon" against the Police Ordinance, which after some remarks, from Mr. Gibson, Mr. Anstruther, and the Governor, on the impropriety of consuming the time of the Legislature in hearing numerous petitions, was passed by. An "Ordinance to supply a sum of money for the erection of the suspension bridge over the Talata oya river, on the lower road from Kandy to Badulla and to erect a toll thereon," was read the first and second time, and the Council adjourned to the next Tuesday. The Ordinance "to provide for the recovery of pecuniary fines, penalties, and forfeitures awarded after criminal convictions and for contempts," was read a first time, and its second reading fixed for the 12th September. The Ordinance "for determining the qualifications and enforcing the attendance of persons liable to serve as jurors and assessors," was read a first time, and its second reading fixed for the 12th Sept. On introducing this Ordinance, the Queen's Advocate observed, "Gentlemen who are aware of the working of the jury system here must be aware how lamentably its efficiency is frequently impaired by the counter working of the system of caste. It is certainly much to be deplored in many points of view that such distinctions should exist; and as regards their evil influence in trials before the

Supreme Court, it is a matter of notoriety that the selection of the jury in many cases, determines the verdict, and that the trial is merely so much waste time. At the same time the feeling of caste is so thoroughly interwoven with the habits and institutions of the natives of this colony, that it would be impolitic in the extreme, and would be counteracting rather than promoting the object which we have in view, were we to offer any such violent shock to that feeling as to insist upon persons of different castes sitting in the same juries.—The Ordinance accordingly attempts to secure the impartiality of juries, at the same time that it offers violence to no prejudice. It provides that persons of different castes shall not be compelled to serve in the same juries, while it also provides that neither complainant nor prisoner shall be able to rely with too great certainty on the services of a partial jury, by enabling the Council for either side to move that the jury shall be selected from a different caste from that of either prisoner or complainant, or of persons of British origin."

Tuesday 12th Sept.—Petitions were presented by Mr. Dias and the Queen's Advocate against the "Jury Ordinance" from influential natives of the Vellale caste.

The motion that they be read having been made and seconded, the Colonial Secretary observed, "that he thought it very right and proper that they should be heard, and he for one should be very glad if they could adduce any facts that could lessen the extreme absurdity of what the Petitioners had advanced. It would hardly be supposed that after being subjected to European rulers for some hundred years that the natives had been benefitted so little by civilization as still to cling to the absurd and bigotted system of caste, and as in the present instance desire to divide and sub-divide caste to the utmost extremity.—He had no doubt that many persons who did not care to say so openly, would agree with him when he said that there never was a people more unfitted for trial by jury than were the natives of Ceylon: they wished to be tried by their own castes, by their own friends and relations, and would reduce trial by jury to a quibble by jury."

It was decided that the Petitioners should be heard by Council on the 20th Sept. but was subsequently deferred to the 23d.

The "Ordinance for the recovery of small debts and for contempts" was read a second time, a few amendments adopted and then passed.

The "Supply Ordinance" was brought to a second reading. A petition was presented by Mr. Armitage, from a toll renter, praying for relief, and one from the Government Clerks, by Mr. Darley. The matter of the former was considered not to come within the scope of the Legislative Council.—On the motion that the latter be read, some conversation ensued, and it was subsequently dropped.—The Colonial Secretary read a Return of the Receipts and Expenditure for freight and passage of the steamer *Seaforth*. Receipts £2,257; Expenditures £2,506 leaving £269 as the sole cost of carrying the mails for seven months.—The reading of the different items of expenditure was proceeded with.

£3,914 for the Colonial Medical Department, including a sum of £400 for the Leper hospital.—£1,500 to provide for a Lunatic Asylum.—£3,000 to open the canal between Caltura and Putlam.—£3,000 for a road from Kornegalle to Kandy.—£1,500 for a road from Colombo to Hanguelle.—£500 for donations in aid of works to be undertaken by the inhabitants.

On the third clause of £8,700 for the Revenue contingent service Mr. Armitage, according to previous notice, proposed to apply a sum of £500 for the improvement of the salt pans at Jaffna. On this motion Mr. Dyke remarked: I do not know whether Hon. Gentlemen are acquainted with the difference in the natural formations of salt in the Northern and Southern Provinces. I speak of the natural formations in contradistinction to the artificial formations in pans. In the Southern Province, the leeways, where salt forms naturally, are separated from the sea by a sand bank which cuts off all visible communication between the sea and the water in the leeway; the sea-water being supposed to percolate through the sand. In the Northern Province, salt is formed naturally in extensive flats, the communication between which and the sea is always open. The salt is formed in hollows in these flats, in which water is left after it has been dried up in the shallow parts by the evaporation arising from the heat and strong winds. It sometimes, however, happens, from the water left in these hollows being more than usually mixed up with rain water, that it dries up without leaving any deposit of salt. At other times just as the salt is being formed or has formed, a rise of tide occurs at the change of the moon or from a shift of wind and the salt is melted away. The works which it is proposed to execute are embankments with some kind of sluice gates to admit of the water being kept out or kept in as may be wished; and also small cuts or channels to let the water in, when it has dried up in the manner I have stated. These banks may be very small, and if the experiment should prove even moderately successful the whole expense might be saved the first year; for a very large item in the expense of collecting salt is for establishment, which must be kept up very nearly in the same strength, whether the quantity collected be great or small. As the quantity collected is increased, so therefore is the rate of cost per bushel decreased. The object is to increase the

quantity of salt for exportation. In 1834 and 1835 the whole quantity thus exported was 709,000 parrals and the revenue received on account of it was £9,364. I think therefore the sum of £500 for such a purpose is very trifling. £500 is equal to 1/4 d. per bushel on a quantity of 489,000 bushels, which the collections of one year might amount to.

The motion was unanimously agreed to. On the item of £920 for general service, including small repairs to barracks, the Colonial Secretary offered an amendment of an addition of £400 for the Sepoy Lines at Jaffna, which was unanimously agreed to.

Sixth clause £28,689 for the Commissariat Department. Seventh clause £4,000 for the miscellaneous contingent service of the Treasurer's Department.

DINDIGAL.

The Honorable Lord Clifford, European *Roman Catholic Missionary* of Trichinopoly, arrived at Dindigal on the evening of the 16th inst., and performed the usual mass on Sunday morning at half past six o' clock.

CALCUTTA.

Baptism of a Kulin Brahmin.—On Wednesday Sept. 16, the ordinance of Christian baptism was administered at the London mission Chapel Durrumallah, by the Rev. J. Campbell, London missionary, to a young Kulin Brahmin, named Ralcharan Baneyea, late a pupil in the London Society's institution at Bhowanipur. He is a member of one of the most respectable families in Bhowanipur. This is the third baptism from the pupils of that institution within the last fortnight.

DELHI.

Robbery.—An extensive robbery involving a loss of 18,000 Rupees, was committed near Biana, a few weeks ago, by a gang of dacoits who had disguised themselves as attendants on a marriage procession.

BOMBAY.

Prize Essays.—The Government of Bombay have offered two Prizes for Essays against the practice of female infanticide—600 Rupees for the best and 400 Rupees for the second best,—to be composed in the English language and accompanied with a Guzerathee translation—open to competition among the native students in any of the educational establishments of the presidency.

Baptism of a Brahmin.—On Wednesday Evening the 13th ultimo the Ordinance of Christian Baptism was administered to Narrazen Shashadre a young Hindu Brahmin, a pupil in the general Assembly's School, by the Rev. Robert Nesbit, missionary of the Scotch Free Presbyterian Church. This young man has been five years a Pupil of the School. Two years ago, when two Parsee converts were baptised in the same place, he was present and among the strongest opposors, being firmly persuaded that he at least would never be caught; now he, and also a younger brother have broken away from their family ties, and against the dislike and opposition of their relatives have taken refuge with the missionary; and Narrager has made an open profession of his faith in Christ.

UNITED STATES.

Mr. Legare, the *Attorney General* of the United States, who had accompanied the President on his tour through the northern states, died at Boston on the 20th June, after an illness of three days. The President, owing to indisposition, and the sudden death of Mr. Legare, had stopped in the course of his tour and returned to Washington.—The chief portion of Fall river, a manufacturing town in Rhode island, was burned on the 1st of July. The loss of property is estimated at \$250,000.—The *Hibernia* steamer made a late passage from the United States to Liverpool in the incredibly short space of nine days.—Washington Irving, the distinguished literary character, has succeeded to a large fortune, bequeathed to him by a Quaker gentleman to whom he was personally unknown.

Canal across the isthmus of Panama.—It is said the excavation of this Canal is to be immediately commenced by Messrs Baring and Co. of London, who have received from the Government of New Granada the cession of the land required for the line.

To Correspondents.—Mr. Poor's letter, No. 11, to his late pupils, is in type; this, with other Communications is necessarily deferred.

CONTENTS.—அட்டவணை.

வேதியொழுக்கம்	உரை	page.
தென்சமுத்திரத்தில் கடல்	உரை	Beechie's instruction to Catechist 205
தகவல்	உரை	Abbott's Lessons on Morals 206
இதிரண்டு சுவது	ib.	Communications - 207-208
கடிதங்கள்	உரை	Rules for the Conduct of a Christian Life - 209
இறியைதுமாரக்கம்	உரை	Scriptural proofs of the Doctrines and Duties of Christianity ib.
பஞ்சநீதிநிகழ்த்தை—பஞ்ச	உரை	Pancha-Tantra-Katei 210
சாங்கம்	உரை	Panchangum - ib.
புதினசங்கதி	உரை—உரை	Summary of News - 212